

Phẩm 2: THỌ MẠNG VÔ LƯỢNG

Bấy giờ, trong thành Vương xá, có vị Đại Bồ-tát tên là Tín Tướng, đã từng cúng dường vô lượng ức na-do-tha trăm ngàn các Đức Phật đời quá khứ và gieo trồng các thiện căn. Bồ-tát Tín Tướng suy nghĩ: “Vì nhân gì, duyên gì mà tuổi thọ của Đức Thích-ca Như Lai ngắn ngủi chỉ tám mươi năm?” Bồ-tát lại nghĩ: “Như lời Đức Phật nói, có hai nhân duyên làm cho tuổi thọ được dài. Những gì là hai?”

1. Chẳng giết hại.
2. Bố thí thức ăn.

Nhưng Đức Thế Tôn trong vô lượng trăm ngàn ức na-do-tha a-tăng-kỳ kiếp, đã tu giới chẳng giết hại, đầy đủ mười điều thiện, bố thí đồ ăn thức uống nhiều không thể tính kể, thậm chí cả thân mình, xương tủy, máu thịt còn làm no đủ cho chúng sinh đói khát huống là thức ăn, thức uống khác? Vị Đại sĩ chí tâm nghĩ về Đức Phật như vậy. Khi suy nghĩ nghĩa này thì nhà của vị ấy bỗng nhiên rộng lớn ra cùng với những thứ trang nghiêm như lưu ly xanh biếc, đủ thứ châu báu xen lẫn nhau tạo thành đất nơi ấy, giống như nơi ở thanh tịnh của Đức Như Lai, có hương thơm vi diệu hơn cả hương thơm của chư Thiên, khói mây buông xuống khắp đầy gian nhà, bốn phía đều có bốn ngôi tòa cao đẹp để quý báu tự nhiên xuất hiện, được trải bằng toàn vải vóc cõi trời. Trên những tòa vi diệu này đều dùng hoa trời mọi thứ báu hợp thành làm chỗ ngồi cho các Đức Phật. Ở trên hoa sen có bốn Đức Như Lai:

- Đức Phật A-súc ở phương Đông.
- Đức Phật Bảo Tướng ở phương Nam.
- Đức Phật Vô Lượng Thọ ở phương Tây.
- Đức Phật Vi Diệu Thanh ở phương Bắc.

Bốn Đức Như Lai này ngồi trên tòa Sư tử, bỗng nhiên phóng ra ánh sáng lớn chiếu soi khắp thành Vương xá và tam thiên đại thiên thế giới cho đến thế giới chư Phật nhiều như cát sông Hằng trong mười phương. Trời mưa xuống những hoa trời, trổ lên âm nhạc cõi trời... Bấy giờ, chúng sinh trong tam thiên đại thiên thế giới, nhờ thần lực của Đức Phật, cảm nhận được niềm an lạc của cõi trời,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

những người các căn chẳng đủ liền được đầy đủ... Nói tóm lại, tất cả những điều lợi ích của thế gian, những việc chưa từng có đều xuất hiện đầy đủ.

Bấy giờ, Bồ-tát Tín Tướng thấy các Đức Phật và những việc hy hữu này, vui mừng hơn hở, cung kính chấp tay hướng về các Đức Thế Tôn, chí tâm niệm Phật, suy nghĩ: “Đức Thích-ca Như Lai công đức không lường, chỉ vì tuổi thọ của Đức Thế Tôn mà làm cho lòng ta sinh nghi hoặc! Sao tuổi thọ của Đức Như Lai chỉ có tám mươi năm như vậy?”

Bấy giờ, bốn Đức Phật bởi lẽ do Chánh Biến Tri nên bảo Bồ-tát Tín Tướng:

–Này thiện nam! Ông không nên suy nghĩ về tuổi thọ ngắn ngủi của Như Lai! Vì sao? Này thiện nam! Vì chúng ta chẳng thấy chư Thiên, loài người, ma chúng, Phạm chúng, Sa-môn, Bà-la-môn, người và chẳng phải người có thể suy nghĩ, tính toán về thời lượng sống lâu của Như Lai và biết giới hạn của sự sống lâu ấy, chỉ trừ chính Đức Như Lai!

Khi ấy, bốn Đức Như Lai muốn tuyên nói tuổi thọ của Đức Phật Thích-ca Văn thì hàng Trời, Rồng, Quỷ thần, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già của Dục giới, Sắc giới và vô lượng trăm ngàn ức na-do-tha Đại Bồ-tát, nhờ thần lực của Phật, đều đến hội họp tại nhà của Đại Bồ-tát Tín Tướng. Bấy giờ, bốn Đức Phật, ở giữa đại chúng, dùng kệ để ví dụ nói sơ lược về tuổi thọ của Đức Như Lai Thích-ca:

*Nước ở biển sông
Có thể tính giọt
Nhưng không thể tính
Tuổi thọ Thích Tôn.
Như núi Tu-di
Có thể cân lường
Không thể suy lường
Tuổi thọ Thích Tôn.
Tất cả đại địa
Biết được bụi trần
Không thể tính toán*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tuổi thọ Thích Tôn.
Biên giới hư không
Có thể cùng tận
Không thể tính kể
Tuổi thọ Thích Tôn.
Không thể tính kiếp
Ức trăm ngàn muôn
Phật thọ như vậy
Vô lượng, vô biên
Do nhân duyên đó
Nên nói hai duyên:
Chẳng hại mạng sống
Thí thực không lường
Cho nên, Đại sĩ!
Tuổi thọ khó lường
Vô biên vô lượng
Không có giới hạn.
Vì vậy ông nay
Chẳng nên nghi ngờ
Tuổi thọ không lường
Của Đức Như Lai.*

(Theo đơn bản, năm hàng sau cùng không có)

Lúc ấy, Đại Bồ-tát Tín Tướng nghe bốn vị Phật này tuyên nói về tuổi thọ không lường của Đức Như Lai thì tin hiểu sâu xa vui mừng hơn hở. Khi nói phẩm Thọ Mạng của Như Lai này thì vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ chúng sinh phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Bốn vị Phật bỗng nhiên biến mất. (Đoạn sau này do ngài Quật-đa dịch bổ sung).

Bấy giờ, Bồ-tát Tín Tướng được nghe các Đức Phật giảng nói về tuổi thọ của Đức Thích-ca Mâu-ni Thế Tôn rồi bạch với các Đức Phật:

–Thưa các Thế Tôn! Sao Đức Thích-ca Mâu-ni Như Lai thị hiện tuổi thọ ngắn ngủi như vậy?

Nói như vậy rồi, các Đức Thế Tôn bảo Bồ-tát Tín Tướng:

–Khi Đức Thích-ca Mâu-ni xuất hiện ở đời năm trước thì ở

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

trong cõi đời sống lâu trăm tuổi, nhưng vì đối với chúng sinh tin hiểu thấp kém, chúng sinh ít căn lành, ngã kiến, chúng sinh kiến, mạng kiến, dưỡng dục Phú-già-la kiến, tà kiến, ngã, ngã sở, chấp trước... vì lợi ích các chúng sinh phàm phu và ngoại đạo Ni-kiền Tử, Ba-lê-bà-xà-ca... nên Đức Thế Tôn Thích-ca Mâu-ni Như Lai thị hiện tuổi thọ ngắn ngủi như vậy để làm cho chúng sinh được thành tựu.

Này thiện nam! Đức Như Lai Thích-ca Mâu-ni thị hiện tuổi thọ ngắn ngủi như vậy mà những chúng sinh đó, nếu biết Đức Như Lai vào Niết-bàn rồi thì phát sinh các tưởng, buồn khổ hiếm thấy, chưa từng có và tưởng lo buồn mà mau chóng thọ nhận những kinh điển, sẽ gìn giữ đọc tụng, chẳng hủy báng. Vậy nên, Đức Như Lai thị hiện tuổi thọ ngắn ngủi như vậy. Những chúng sinh đó, nếu thấy Đức Như Lai chẳng vào Niết-bàn thì không có tưởng hiếm có, ưu sầu và tưởng chưa từng có, họ sẽ chẳng thọ nhận các kinh điển của Đức Như Lai đã giảng nói cũng chẳng gìn giữ, đọc tụng. Vì sao? Vì chấp là thường. Này thiện nam! Ví như có một trượng phu mà cha mẹ có phước báo, được nhiều tiền của, nhưng các con của vị trượng phu đó biết có nhiều của cải rồi thì chẳng có tưởng hiếm thấy, tưởng chưa từng có. Vì sao? Vì cho là phước báo nhiều. Này thiện nam! Đúng vậy! Đúng vậy! Những chúng sinh đó, nếu biết Như Lai chẳng vào Niết-bàn, không có tưởng hiếm thấy, tưởng chưa từng có và tưởng khó được. Vì sao? Vì cho là thường. Này thiện nam! Ví như có một trượng phu, cha mẹ nghèo cùng có ít phước báo, những người đó, hoặc đến trong nhà của vua và đại thần của vua, thấy kho đầy đủ thứ châu báu, ở đó, họ có được tưởng hiếm có, chưa từng có, sẽ sinh tưởng khó có được và cũng vì của cải đó cần cù phát sinh ý siêng năng, muốn được số của cải đó. Vì sao? Vì cho là ít quả báo.

Này thiện nam! Đúng vậy! Đúng vậy! Những chúng sinh kia nếu thấy Đức Như Lai đã vào Niết-bàn thì sẽ được việc hy hữu, được việc chưa từng có, sẽ sinh ý tưởng buồn khổ. Trong vô lượng kiếp, các Đức Phật Thế Tôn mới xuất hiện ở đời, ví như hoa Ưu-đàm-bát-la trong vô lượng kiếp mới xuất hiện ở đời. Đúng vậy! Đúng vậy! Các Đức Phật Thế Tôn trong vô lượng kiếp mới xuất hiện ở đời thì những chúng sinh kia được hạnh hiếm thấy việc chưa từng có nên rất vui mừng. Những người đó thấy Đức Như Lai thì sẽ tin tưởng hưởng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

về. Khi nghe lời chân thật của Đức Như Lai thì họ thọ trì những kinh điển như vậy, sẽ không làm sai trái.

Này thiện nam! Do nghĩa này nên Đức Như Lai trụ thế chẳng lâu, sẽ mau chóng Niết-bàn. Này thiện nam! Các Đức Phật Thế Tôn dùng phương tiện khéo léo như vậy để thành thực chúng sinh.

Lúc ấy, những Đức Phật Thế Tôn kia biến mất.

Bấy giờ, Bồ-tát Tín Tướng cùng vô lượng trăm ngàn Bồ-tát và vô lượng ức na-do-tha trăm ngàn chúng sinh đi đến chỗ Đức Thích-ca Mâu-ni Như Lai Chánh Biến Tri trong núi Kỳ-xà-quật. Đến nơi, họ đánh lễ dưới chân Đức Phật, đứng qua một bên. Đại Bồ-tát Tín Tướng bạch với Đức Phật những việc như đã nói ở trên. Rồi những Đức Phật Thế Tôn kia đi tới chỗ đức Thích Ca Mâu-ni Như Lai trong núi Kỳ-xà-quật. Đến nơi, các vị đều theo phương hướng mà ngồi vào từng tòa ngồi của mình. Lúc ấy, các Đức Phật Thế Tôn, đều bảo các Bồ-tát thị giả:

–Này thiện nam! Ông hãy đi đến chỗ Đức Thích-ca Mâu-ni Như Lai! Đến nơi, hãy vì chúng ta thăm hỏi: “Đức Như Lai có ít bệnh, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực an vui chăng?” Lại nói: “Hay thay! Thưa Đức Thích-ca Mâu-ni Như Lai! Hôm nay, Đức Như Lai muốn nói pháp bản của kinh Kim Quang Minh, chúng con sẽ tùy hỷ lắng nghe!”

Bấy giờ, những vị Đại Bồ-tát đó đi đến chỗ Đức Thích-ca Mâu-ni Như Lai. Đến nơi, họ đánh lễ dưới chân, lễ rồi, lùi về một bên. Các vị Đại Bồ-tát bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Bốn Đức Phật Thế Tôn ở bốn phương hỏi thăm Đức Thế Tôn có ít bệnh, đi đứng có nhẹ nhàng, khí lực có an lạc không?

Rồi những vị Bồ-tát đó lại bạch:

–Hay thay! Bạch Thế Tôn! Nguyện xin Thế Tôn nói pháp bản kinh Kim Quang Minh làm cho các chúng sinh lợi ích an lạc, cho đến trừ diệt đói khát, hiểm nguy...

Lúc ấy, Đức Thế Tôn Thích-ca Mâu-ni Như Lai khen các Bồ-tát:

–Hay thay! Hay thay! Này các thiện nam! Các ông mới có thể vì các chúng sinh kính thỉnh Như Lai!

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Ta chẳng rời khỏi núi
Thường nói kinh báu này
Vì thành tựu chúng sinh
Thị hiện Bát-niết-bàn
Phàm phu chấp sai lầm
Chẳng tin lời ta nói
Vì thành tựu cho họ
Ta hiện Bát-niết-bàn.*

Lúc đó, trong đại hội có Bà-la-môn họ Kiều-trần-như tên là Thánh Ký, lắng lòng an tọa, có vô lượng trăm ngàn các Bà-la-môn vây quanh đang cùng cung kính cúng dường Đức Như Lai. Nghe Đức Phật Thế Tôn chỉ thọ tám mươi tuổi sẽ vào Niết-bàn, vị ấy rơi lệ buồn khóc, cùng với trăm ngàn các Bà-la-môn đều đứng dậy đánh lễ dưới chân Đức Phật, bạch:

–Bạch Thế Tôn! Nếu Phật Như Lai thương xót, làm lợi ích cho tất cả chúng sinh, kính xin Như Lai đại Từ, đại Bi, khiến cho họ đều được an lạc lớn, vì chúng sinh làm cha mẹ chân thật tối thượng chẳng thể nghĩ bàn, vì thế gian làm chỗ quy y, che chở, hộ trì khiến cho các chúng sinh an lạc thanh tịnh, như vầng trăng tròn sáng trong tỏa ra ánh sáng lớn, như mặt trời soi rọi đến núi Ưu-đà-diên. Nếu Thế Tôn xem chúng sinh như La-hầu-la thì nguyện xin Phật vì con ban cho một ân đức!

Lúc đó, Đức Như Lai im lặng không đáp. Ở trong hội này, có đồng tử con của vua nước Lật-xa-tỳ tên là Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến, ở giữa đại chúng, đầy đủ biện tài về ngôn từ, hỏi đáp khéo léo. Lúc đó, vương tử nương thân lực của Đức Phật, nói với Bà-la-môn Kiều-trần-như:

–Thưa Đại Bà-la-môn! Ngài cầu ân đức gì ở Đức Thế Tôn? Ta có thể vì ông ban ân như ý muốn!

Vị Bà-la-môn nói:

–Hay thay! Thưa vương tử! Chúng tôi nguyện muốn cung kính cúng dường thân của Đức Thế Tôn, vậy nên, chúng tôi muốn được xá-lợi của Đức Như Lai, dù chỉ một phần như hạt cải. Vì sao? Vì theo như tôi nghe, thiện nam, thiện nữ nào cung kính cúng dường xá-lợi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

của Đức Như Lai thì làm vua sáu cõi trời, giàu sang, an lạc vô cùng.

Lúc đó, vương tử liền đáp:

–Thưa Đại Bà-la-môn! Ngài hãy một lòng lắng nghe! Nếu ngài muốn nguyện cầu vô lượng công đức và quả báo làm vua sáu cõi trời thì kinh Kim Quang Minh này đứng đầu trong các kinh, có phước báo không cùng, khó hiểu khó bàn, hàng Thanh văn, Duyên giác chẳng thể biết. Kinh này bao gồm hết công đức như vậy và vô biên phước báo chẳng thể nghĩ bàn. Tôi nay vì ông nói lược điều đó.

Vị Bà-la-môn nói:

–Hay thay! Thưa vương tử! Như vậy, sự vi diệu của kinh Kim Quang Minh công đức vô biên, khó hiểu, khó biết... cho đến chẳng thể nghĩ bàn như vậy. Các Bà-la-môn ở bên cạnh nước của chúng tôi đều nói: “Thiện nam, thiện nữ nào được xá-lợi của Đức Phật như hạt cải, đặt trong tháp nhỏ, trong chốc lát lễ bái cung kính cúng dường thì công đức vô biên. Người này qua đời sẽ làm chủ sáu cõi trời, được niềm vui thượng diệu chẳng thể cùng tận. Sao ông chẳng ưa thích cúng dường xá-lợi để cầu quả báo này!” Như vậy, thưa vương tử! Do nhân duyên này, tôi mới theo Đức Phật muốn cầu xin một ân đức!

Lúc đó, vương tử liền dùng kệ đáp:

*Trong dòng sông chảy nhanh
Sinh được hoa Câu-vật
Xá-lợi thân Thế Tôn
Chắc chắn chẳng thể được.
Giả sử quạ màu hồng
Câu-chỉ-la hình trắng
Thân chân thật Thế Tôn
Chẳng thể thành xá-lợi,
Giả sử cây Diêm-phù
Hay sinh trái Đa-la
Những cây Khư-thọ-la
Chuyển sinh quả Am-la
Thân bất diệt của Phật
Chẳng thể sinh xá-lợi.
Giả sử dùng lông rùa*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Để dệt thành quần áo
Thân Phật chẳng hư vọng
Trọn không có xá-lợi
Giả sử chân muỗi mòng
Có thể làm thành quách
Thân Như Lai tịch tịnh
Không hề có xá-lợi.
Giả sử khiến con trùng
Trong miệng sinh răng trắng
Thân Như Lai giải thoát
Không bị sắc trói buộc.
Sừng thỏ làm bậc thêm
Từ đất lên đến trời
Nghĩ sai về xá-lợi
Công đức không hề có.
Chuột leo thêm sừng thỏ
Nguyệt thực trừ Tu-la
Nương xá-lợi trừ mê
Không thể được giải thoát.
Như con ruồi say rượu
Chẳng thể tạo ổ hang
Với Phật không chánh hạnh
Ba thừa chẳng thể mong
Như lừa chỉ no đủ
Trọn không có kỹ năng
Ca múa khiến người thích
Hàng Nhị thừa, phàm phu,
Tự làm bảo người làm
Không thể có điều đó.
Giả sử cú cùng quạ
Cùng đậu trên một cành
Hòa hợp thương yêu nhau
Thế Như Lai chân thật
Thân xá-lợi hư vọng
Không bao giờ thật có

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Như lá Ba-la-nại
Mưa gió, chẳng thể ngăn
Với Phật khởi hư vọng
Sinh tử chẳng diệt tan.
Như thuyền lớn trên biển
Chở của báu đầy tràn
Sức người nữ mới sinh
Nắm giữ, không thể có.
Pháp thân không bờ cõi
Đất bất tịnh phiền não
Chẳng thể hiểu Như Lai
Nghĩa ấy cũng như vậy.
Ví như loài chim sẻ
Chẳng thể ngậm Hương Sơn
Phiền não nương Pháp thân
Chẳng bị phiền não động.
Như vậy thân Như Lai
Sâu xa khó nghĩ lường
Nếu chẳng như pháp quán
Ước nguyện khó thành tựu.*

Vị Bà-la-môn nghe nghĩa này rồi, liền dùng kệ đáp vương tử:

*Hay thay! Hay thay!
Ông chính Phật tử
Người đại cát tường
Phương tiện thiện xảo
Với lý chẳng động
Đã được thọ ký
Vương tử nghe tôi
Nay lần lượt nói:
Chỗ nương độ đời
Phật đức khó nghĩ
Cảnh giới Như Lai
Người không thể biết.
Tất cả chư Phật
Chẳng giống loài người.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả chư Phật
Tịch tịnh xưa nay
Tất cả chư Phật
Tu hành như nhau.
Tất cả chư Phật
Thường trụ đời sau
Tất cả chư Phật
Một thể đồng nhau.
Những nghĩa như vậy
Là pháp Như Lai.
Thân thật Như Lai
Chẳng phải tạo tác
Vì sao như thế?
Vì Phật vô sinh
Kim cang chẳng hoại
Trong ngoài không ngại
Thị hiện tướng thân
Giáo hóa chúng sinh.
Như Lai Đại tiên
Không có sắc tượng.
Như vậy là thân
Chẳng phải máu thịt
Làm sao cho là
Có được xá-lợi?
Vì độ chúng sinh
Phương tiện thị hiện
Tất cả Chánh giác
Chân pháp là thân.
Pháp giới thanh tịnh
Gọi là Như Lai
Vương tử nên biết
Như vậy Phật thân
Đúng như Phật nói
Nghĩa lý như vậy
Tôi nghe biết rồi.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Vì thỉnh Như Lai
Giảng nói rõ ràng
Nghĩa lý chân thật
Nên cầu xá-lợi
Mở cửa phương tiện!*

Lúc đó, ba vạn hai ngàn Thiên tử trong hội nghe giảng nói ý nghĩa về tuổi thọ sâu xa như vậy của Như Lai rồi, tất cả đều đối với đạo Bồ-đề vô thượng phát tâm kiên cố, vui mừng hỗn hởi, cùng nói kệ khen:

*Tất cả chư Phật
Chẳng nhập Niết-bàn
Tất cả chư Phật
Thân không hoại tan.
Chỉ vì thành thực
Cho các chúng sinh
Phương tiện thắng trí
Thị hiện Niết-bàn.
Như Lai tiền tế
Chẳng thể nghĩ bàn
Như Lai hậu tế
Thường, không hoại tan
Như Lai trung tế
Vô số nghiêm trang.
Đều vì lợi ích
Chúng sinh pháp giới.*

Lúc đó, Bồ-tát Tín Tướng nghe các Đức Như Lai và hai vị Đại sĩ giảng nói về ý nghĩa tuổi thọ của Đức Thích-ca rồi, được thỏa mãn ước nguyện, lòng không nghi hoặc, hỗn hởi vui mừng, khắp thân tâm đều an lạc.

Bấy giờ, có vô lượng, vô số những loài chúng sinh nghe nghĩa này đều phát tâm đối với đạo Vô thượng. Bốn Đức Như Lai bỗng nhiên biến mất, trong đại hội này chỉ còn lại Đức Thích-ca Như Lai.

M